

TA

2

TORSDAG
9. DESEMBER 2021

Alle gode ting er tre

SIDE 52-53

Har satt et unikt preg

PORSGRUNN: Det er lenge siden gulnet furu hadde sin glanstid, men i ny drakt har arkitekt Kristine Glenna Kragset omfavnet det. Slik har hun skapt sitt helt egne unike trehus rammet inn av 100 år gamle vegger.

EDLE EIDBO-HANSEN
edle.eidbo-hansen@ta.no

- Jeg tenkte jeg skulle gjøre bare litt. Det gikk ikke helt etter planen, erkjenner Glenna Kragset med et smil.

Det er gått rundt to år siden hun trådte inn i boligen for første gang, på visning. Prisen var forlokkende, spesielt til enebolig å være. Foruten et bad som måtte tas med en gang, tenkte hun at hun kunne ta resten litt for litt. Men det endret seg fort.

- Det ble til slutt bare skallet igjen. Huset var gammelt og bar preg av at man hadde brukte det man hadde tilgjengelig. Det var også mangel på isolasjon i veggene og det viste seg i tillegg at noe av konstruksjonen var svekket, forklarer hun.

Med god ekspertise på laget falt avgjørelsen raskt på å gjøre alt skikkelig og i ett jafs. Slik ble også alt lagt til rette for at huset kunne få sin særegne arkitekt-signatur, og samtidig bli oppdatert til å vare. Lenge.

- De fleste bygg overlever oss. Som arkitekt er jeg opptatt av at huset skal ha et liv, også etter meg, sier hun.

Trehus

Glenna Kragset, oppvokst i Skien, har tidligere bakgrunn fra Feste og har siden 2018 vært ansatt som arkitekt hos Børve Borchsenius. Her er hun i godt selskap med flere yngre arkitekter som har blitt rekruttert de siste årene, og hun gleder seg over både små og store prosjekter.

Hennes eget husprosjekt kom til, litt fordi hun hadde skaffet seg hund og ønsket en hage, men også fordi hun ønsket å få en mer direkte og nær erfaring fra byggeplass.

- Det er lettere å argumentere for løsninger og valg når man har nær erfaring med det selv, påpeker hun.

32-åringen bestemte seg tidlig for at treverk skulle få hovedrollen. Foruten betonggulvet slipt til perfektjon og brannmuren rundt pipa er det nå treverk hvor enn man snur seg.

Noe er finer og noe er heltre, men alt er furu. Noen deler er behandlet slik at treverket vil holde seg lyst, men mye er også ubehandlet. Foreløpig er alt i lyse toner, men allerede halvannet år etter innflytting har

SPENNENDE: Kristine Glenna Kragset foran huset i Zoarbakken som har fått en skikkelig arkitekt-signatur innvendig.

lysinnslipp rullet å sette sitt tydelige preg på det noen steder.

- Det vil gulne og det blir mørkere. Mange er skeptisk til det, men den sjansen tar jeg. Det er gøy at det lever og er i endring, sier hun.

Veggene har fått panel av glattkant uten kvist, mens fronter på skap og trappeløp har blitt pakket inn i finer. En hånd-

verker fra Søren Lorentzen trevare på Sundjordet er blant de som har fått utfolde seg etter ideer og ønsker fra arkitekten. Ulf Solbakken har vært entreprenør for prosjektet.

Det er minimalisme, men samtidig varme og lunhet i dobbelt forstand.

Kulda biter rundt husveggene da TA er innom, men det er en varme mange i gamle trehus

nok misunner henne. Investeringen i vannbåren varme har sjelden følt mer riktig enn nå.

- Bærekraft og miljøvennlige løsninger har vært viktig for meg, poengterer hun.

I veggene finner man ikke tradisjonell isolasjon, men trefiber og diffusjonsåpen dampspærre.

- Det gjør at huset puster bedre, og isolasjonen er hakket mer

miljøvennlig, forklarer hun.

Hjemmekontor

Huset i Zoarbakken i Brevik, tett omkranset av andre gamle trehus, er inget et stort hus, men det rommer alt hun trenger, og mer til.

Igjen framhever hun tanken om at huset skal leve videre etter henne.

- Men det er ikke sånn at jeg

g på det gamle huset

SÆRPREG: Kristine Glenna Kragset ønsket mye treverk og har rendyrket det hele veien.

IKEA: Slik kan et Ikea-kjøkken også se ut, om man fikser fronter og benkeplate selv. Til forskjell fra det meste annet i huset er dette treverket behandlet så den opprinnelige fargen beholdes.

har gjort dette for å selge altså. Da hadde jeg nok valgt litt annerledes, innrømmer hun.

Selv om loftsetasjen er liten har det blitt plass til tre soverom i tillegg til bad og en liten loftstue som nå fungerer som arbeidsplass og hjemmekontor ved behov.

- Jeg tenkte mye på hvordan vi skulle få til to rom her, sier hun og viser vei inn i gjeste-

rommene. En skråstilt vegg med skyvedør på enden gjør at de to rommene kan dele på lyset som det ene vinduet på sørveggen slipper inn. I tillegg har det ene rommet fått et nytt takvindu mellom de gamle takbjelkene.

Hadde huset vært et annet sted hadde en nærliggende løsning vært å sette inn et vindu til, men i et bevaringsverdig

hus og område er det lettere sagt enn gjort. Glenna Kragset har studert reguleringsbestemmelsene nøye og har innfunnet seg med at de setter svært strenge begrensninger.

- Jeg skulle gjerne hatt litt større vinduer ut mot fjorden og den fine utsikten, men sånn er det og det går fint, smiler hun.

Hun søkte om å sette inn en

dør ut til hagen med glass i hele fronten, men fikk avslag på det. Halvparten måtte være av tre.

- Det er på det detaljnivået, men nå jeg er faktisk veldig fornøyd med at døren ble som den ble.

Foran den aktuelle døra står spisebordet og spisestuestolene hun har arvet fra sin mormor og morfar. I heltre furu det også og som har hatt lang tid på å bli

mørkt i fargen.

- Når alt det andre har gulnet, kanskje jeg pusser ned det og lar det bli lyst igjen. Da vil det bli kontrast til det nye plutselig. Jeg liker både nytt og gammelt. Et hus gir oss først og fremst det grunnleggende, men også mye mer. Det er blitt et hus jeg synes står godt og som både hunden, samboeren og jeg trives godt i, sier arkitekten.